

Застосування механізму громадсько-державного партнерства при керуванні процесом побудови регіональної інноваційної системи.

На сьогодні забезпечення конкурентоспроможності регіону на основі інноваційної моделі слід пов'язувати не так з масштабними та надвитратними проектами, як із проведенням системної політики щодо розвитку всіх ланок регіональної інноваційної системи (РІС). Підходів до визначення РІС існує багато, але в загальному їх сутність можна звести до одного.

Регіональна інноваційна система – це, з одного боку, сукупність узаємозацікавлених і взаємодіючих творчих особистостей та структур, а саме: винахідників та дослідників-новаторів, малих і великих компаній, вищих навчальних закладів (ВНЗ), науково-дослідних інститутів (НДІ), торгово-промислових палат, інформаційно-інноваційних центрів, технопарків, бізнес-інкубаторів та ін., які задіяні в процесі створення, трансферу і комерціалізації наукових знань і технологій у межах конкретної території.

З іншого боку – це комплекс інституцій правового, фінансового і соціального характеру, органів влади і місцевого самоврядування, громадських організацій інженерно-технічної, науково-педагогічної та творчої інтелігенції, що підтримують творчі особистості та стимулюють інноваційні процеси, спираючись на культурно-освітні, історичні, етнічні звичаї і традиції, національно-релігійні особливості регіону.

У нинішніх реаліях найбільш загальна модель РІС передбачає, що роль індустріально-інноваційного сектору полягає в створенні технологій на основі результатів академічних і корпоративних досліджень і розробок та ринковому освоєнні новацій.

Роль держави полягає у сприянні проведенню фундаментальних досліджень та виробництву новітніх знань і комплексу технологій стратегічного (у т. ч. й оборонного) характеру, а також у створенні інфраструктури та сприятливого інституційного клімату для інноваційної діяльності.

Громадські організації (ГО) покликані опікуватися і займатися популяризацією науково-технічної творчості серед різних прошарків населення, особливо серед молоді, просвітницькою роботою та формуванням інноваційної культури в населення регіону.

До основних завдань РІС слід віднести:

1. Формування інноваційних підходів до вирішення проблем у сферах охорони, зміцнення і відновлення здоров'я, підвищення освітньо-фахового, культурного та інтелектуального рівня населення.

2. Створення нових високоінтелектуальних робочих місць, як у науково-технологічній сфері, так і у сфері матеріального виробництва та послуг.

3. Вирішення загальнодержавних та регіональних екологічних і соціальних проблем за рахунок використання новітніх знань і технологій.

4. Збільшення надходжень до бюджетів різних рівнів за рахунок розширення обсягів виробництва і продажу інноваційної продукції на існуючих підприємствах та створення нових інноваційних компаній.

Результативність процесу побудови та запровадження РІС є похідною свідомості керівників органів державної виконавчої влади і місцевого самоврядування, бізнесу, а також лідерів громадських організацій щодо необхідності формування та реалізації інноваційної політики регіонального розвитку.

Вихідним пунктом для побудови консенсусу між ними є створення координаційної ради громадсько-державного партнерства, яка б керувала процесом побудови РІС.

<...> До основних завдань у науково-інноваційній сфері регіону, на вирішення яких координаційній раді потрібно зосередитися в коротко- і середньостроковій перспективі, з нашої точки зору, слід віднести:

1. Відпрацювання засад горизонтального співробітництва між учасниками інноваційного процесу в регіоні, забезпечення базового фінансування суб'єктів державної інноваційної інфраструктури.

2. Розроблення системи підтримки вчених, інженерів, винахідників-новаторів для комерціалізації ними інтелектуальної власності, зокрема шляхом створення малих інноваційних компаній.

3. Сприяння створенню інформаційно-консалтингових осередків для надання допомоги вченим області в налагодженні міжнародного і двостороннього транскордонного співробітництва в науково-інноваційній сфері.

4. Формування навчально-просвітницьких пунктів та короткотермінових курсів і програм для підвищення кваліфікації вчених, інженерів, державних службовців, менеджерів, фінансистів і т. п. у сфері інноваційного менеджменту, комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності, трансферу технологій, венчурного капіталу тощо.

5. Ініціювання процесів самоорганізації в середовищах інженерів-конструкторів, технологів, винахідників-новаторів, представників інноваційного бізнесу щодо створення професійного лобі своїх інтересів на всіх рівнях влади.

6. Створення публічних демонстраційних центрів, постійно діючих виставок нових ідей, технологій, приладів, машин, інноваційних проектів,

особливо для дітей і молоді.

7. Проведення соціологічного моніторингу процесів, які відбуваються в науково-інноваційному і освітянському середовищах та в ланцюжку «освіта – наука – інновації – підприємництво – громада – влада».

8. Організування системної роботи із шкільною та студентською молоддю з метою залучення її до науково-технічної творчості та інноваційної діяльності.

9. Постійне інформування населення про нові ресурсо- й енергоощадні технології та нові технічні рішення в житлово-комунальній та аграрній сферах, водопостачанні, охороні здоров'я, харчуванні тощо.

10. Створення інституцій, які б допомагали районам області у формуванні програм інноваційно-інвестиційного розвитку територій, сприяли б розвитку економіки та інноваційної культури громад.

11. Формування Львівської обласної соціально-фахової мережі «Інноватор», підвищення ефективності співпраці з регіональними ЗМІ (преса, радіо, телебачення і т. ін.).

12. Формування бази даних напрямів досліджень вищих навчальних закладів і науково-дослідних установ, зокрема тих, які здійснюються за рахунок державного бюджету, і експертиза їхньої цінності для вирішення соціально-економічних та гуманітарних проблем регіону.

13. Вивчення наявності і структури попиту на науково-технічну й економічну інформацію та інновації від суб'єктів промислово-підприємницького середовища області.

14. Розроблення організаційно-економічних механізмів щодо мотивації діючого бізнесу у використанні результатів досліджень львівських учених (*Яворський М. Застосування механізму громадсько-державного партнерства при управлінні процесом побудови регіональної інноваційної системи (PIC) // Львівській ЦНП (http://cstei.lviv.ua/ua/item/814?PHPSESSID=967902_be62339615738_f5_f50d12c20d9). – 2012. – 15.12).*